

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

Документ с насоки относно стъпките, които да се предприемат от държавите — членки на Европейския съюз, в случай на съмнения относно законността на внасяния в ЕС дървен материал от видовете, изброени в Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES)

(2018/C 376/01)

СТЪПКИ, КОИТО ДА СЕ ПРЕДПРИЕМАТ ОТ ДЪРЖАВИТЕ — ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, В СЛУЧАЙ НА СЪМНЕНИЯ ОТНОСНО ЗАКОННОСТТА НА ВНАСЯНИЯ В ЕС ДЪРВЕН МАТЕРИАЛ ОТ ВИДОВЕТЕ, ИЗБРОЕНИ В КОНВЕНЦИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНАТА ТЪРГОВИЯ СЪС ЗАСТРАШЕНИ ВИДОВЕ ОТ ДИВАТА ФАУНА И ФЛОРА (CITES)

Целта на настоящото известие е да предостави насоки за компетентните органи на държавите — членки на ЕС, във връзка с прилагането на регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна⁽¹⁾ в ситуации, при които пратки с дървен материал от видове, изброени в Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), се внасят в ЕС с разрешително за износ, издадено от органите на държава износител, но съществуват съмнения дали дървеният материал е бил добит в съответствие с приложимото законодателство в държавата на дърводобив.

1. Контекст

Съгласно регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна ръководното ведомство по CITES на държава — членка на ЕС, може да издаде разрешително за внос по CITES само ако държавата износител е издала разрешително за износ в съответствие с Конвенцията CITES⁽²⁾. Това предполага, наред с другото, държавата износител да „се е убедил[а], че екземплярът не е добит в нарушение на законите на тази държава, отнасящи се до опазването на фауната и флората“⁽³⁾.

Съгласно член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006, изменен с Регламент (ЕС) 2015/870 на Комисията⁽⁴⁾ „Разрешителните за износ и сертификатите за реекспорт, издадени от трети държави, се приемат само ако компетентният орган от съответната трета държава представи при поискване задоволителна информация за това дали екземплярите са придобити в съответствие със законодателството за защитата на съответния вид“.

Член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006 се прилага за всички екземпляри, за които е необходимо да бъдат издадени разрешителни за износ съгласно Регламент (ЕО) № 338/97, но е от особено значение за дървесните видове. Неотдавнашни примери показваха, че държавите — членки на ЕС, са изправени пред ситуации, при които трябва да обработват заявления за разрешителни за внос на пратки дървен материал от видове, изброени в CITES, чийто законен

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1) и регламентите за неговото изпълнение, по-специално: Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 г. за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 166, 19.6.2006 г., стр. 1); Регламент за изпълнение (ЕС) № 792/2012 на Комисията от 23 август 2012 г. за определяне на правила във връзка с формата на разрешителните, сертификатите и другите документи, предвидени в Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях, и за изменение на Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията (ОВ L 242, 7.9.2012 г., стр. 13); Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1915 на Комисията от 19 октомври 2017 г. относно забрана за въвеждането в Съюза на екземпляри от някои видове от дивата фауна и флора (ОВ L 271, 20.10.2017 г., стр. 7).

⁽²⁾ Вж. член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 338/97, приложен за видовете, изброени в приложение Б към Регламента.

⁽³⁾ Вж. член IV, параграф 2, буква б) от Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), приложим за видовете, изброени в приложение II към Конвенцията.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2015/870 на Комисията от 5 юни 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 865/2006 за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 по отношение на търговията с видове от дивата флора и фауна (ОВ L 142, 6.6.2015 г., стр. 3).

произход е под сериозни съмнения. Пратките се придружават от валидно разрешително за износ, издадено от държавата износител, което по принцип следва да гарантира, че държавата износител е проверила законния произход на дървения материал. Информация от различни източници обаче може да породи съмнение относно законния произход на пратките, както и относно това, дали държавата износител надлежно е проверила, че екземплярите не са били добити в нарушение на нейното законодателство за опазване на фауната и флората.

В такава ситуация е важно държавите — членки на ЕС, да са последователни в подхода си и да упражняват равностойна степен на контрол върху законния произход на продуктите, което в крайна сметка би могло да доведе до отказ да издадат разрешителни за внос. Настоящите насоки относно тълкуването на член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006 следва да спомогнат да се осигури съгласуваност между държавите — членки на ЕС. Държавите — членки на ЕС, се приканват да използват елементите, изброени по-долу, въз основа на всеки конкретен случай и по начин, който е съобразен на ситуацията, с която трябва да се справят.

2. Статус на документа

Настоящият документ с насоки беше изготвен от служителите на Комисията и проектът беше одобрен от Комитета по търговия с дивата флора и фауна, създаден по силата на член 18 от Регламент (ЕО) № 338/97, и съответно от компетентните органи на държавите членки.

Документът с насоки има за цел да подпомогне националните органи при прилагането на Регламент (ЕО) № 338/97. Той не е правно обвързващ: неговата единствена цел е да предостави информация относно някои аспекти на Регламент (ЕО) № 865/2006 и относно мерките, считани за най-добра практика. Той не заменя, допълва, нито изменя разпоредбите на приложимото право на Съюза, посочени в раздел 1 от настоящия документ, които продължават да бъдат приложимото правно основание, което трябва да се прилага. Документът също така не трябва да се разглежда изолирано; той трябва да се използва във връзка със законодателството, а не като самостоятелен референтен документ. Единствено Съдът на Европейския съюз е компетентен да тълкува авторитетно правото на Съюза.

Документът ще бъде публикуван по електронен път от Комисията и може да бъде публикуван от държавите — членки на ЕС. Той ще бъде прегледан от Комитета по търговия с дивата флора и фауна през 2021 г.

3. Насоки относно тълкуването на член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006

Правните актове на Съюза трябва да се тълкуват в съответствие с техните цели. В член 1 от Регламент (ЕО) № 338/97 се предвижда, че целта на този регламент е „защитата на видовете от дивата флора и фауна и гарантирането на тяхното опазване чрез регулиране на търговията с тях“. Следователно разпоредбите на Регламента трябва да се тълкуват в съответствие с тази цел.

Освен това член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз предвижда, че политиката на Съюза в областта на околната среда се основава на принципа на предпазните мерки. Това означава, че ако някое действие или политика биха довели до сериозна или необратима вреда за обществото или околната среда, липсата на пълна научна сигурност не може да се използва като основание за отлагане на разходооефективни мерки за предотвратяване на такива щети. Принципът има за цел да гарантира по-високо равнище на опазване на околната среда чрез превантивно вземане на решения в случай на такива рискове.

В съответствие с постоянната практика на Съда на Европейския съюз принципът на предпазните мерки се прилага, наред с другото, при тълкуването и прилагането на достиженията на правото на Съюза в областта на околната среда и следователно при тълкуването и прилагането на Регламент (ЕО) № 338/97. Държавите — членки на ЕС, следва да прилагат принципа на предпазните мерки при упражняването на правото си на преценка съгласно Регламент (ЕО) № 338/97.

Съгласно член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006 при получаване на заявление за внос на екземпляри от видовете, изброени в СИТЕС, ръководните ведомства по СИТЕС на държавите членки трябва да решат дали е необходимо да се допитат до държавата износител. Член 7, параграф 6 не ги задължава да се допитват системно до държавата износител. Препоръчва се държавите — членки на ЕС, да възприемат основан на риска подход, за да решат дали да се допитат до държавата във всеки конкретен случай.

а) Какви елементи следва да вземат под внимание държавите — членки на ЕС, за да решат дали трябва да се допитат до държавата износител?

Държавите — членки на ЕС, се приканват да вземат под внимание следните елементи:

— Има ли информация за държавата износител във връзка с прилагането на Конвенцията СИТЕС, която предполага, че тя може да не извършва достатъчно проверки, за да гарантира законността на пратката (например ако Постоянният комитет към СИТЕС е издал конкретни препоръки или е разпоредил мерки за привеждане в съответствие спрямо държавата или ако при подобен случай би се изисквала по-нататъшна проверка по силата на Регламента на ЕС относно дървения материал (РЕСДМ⁽³⁾) в съответствие с относимия документ с насоки⁽⁴⁾?

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал (ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23).

⁽⁴⁾ Известие на Комисията от 12.2.2016 г. — Указателен документ относно Регламента на ЕС за дървесината, C(2016) 755 final — http://ec.europa.eu/environment/forests/timber_regulation.htm.

- Има ли информация от надеждни източници, която да сочи, че пратката с дървен материал би могла да не произхожда от законни източници?
- Има ли признаци някое дружество от веригата на доставки да е участвало в практики, свързани с незаконна сеч?
- Колко сложна е веригата на доставки? Колко трудно е да се проследи източникът на дървения материал?
- Съществува ли висок риск от корупция в държавата?

Ако информацията, събрана при проверката на горепосочените елементи, породи сериозни съмнения, че пратката може да е била получена в нарушение на съответните закони на държавата износител за опазване на видовете, се препоръчва държавата — членка на ЕС, да се свърже с ръководното ведомство по CITES на държавата износител (като също така информира научното ведомство по CITES на тази държава и, ако има такива, нейния(нейните) орган/органи за издаване на разрешителни FLEGT ⁽⁷⁾ и звената за контакт във връзка с FLEGT или с управлението на горите). Потенциалният вносител трябва да бъде информиран за това допитване в случай на значителни забавяния ⁽⁸⁾.

б) Каква информация трябва да бъде изискана от държавата износител?

На държавите — членки на ЕС, се предлага да имат предвид следния контролен списък, когато решават кои въпроси да зададат на държавата износител:

- За целите на издаването на разрешително за износ на дървен материал от видовете, включени в приложение II към CITES, държавата износител трябва да се увери, че екземплярът е добит в съответствие със законодателството за опазване на фауната и флората. Какво е законодателството за опазване на фауната и флората, приложимо за продуктите, обхванати от разрешителното за износ?
- Каква система е въведена с цел проверка на това, дали въпросното законодателство е спазено? В случая на пратката, обхваната от въпросното разрешително за износ, как е била приложена тази система? По-специално какви документи са били издадени и какви проверки са били извършени, за да се гарантира спазването на изискванията относно проверката на законността?
- Идентифицирани ли са всички оператори, участващи във веригата на доставки, от фазата на добиване до фазата на износ за ЕС (добив, транспорт, първа и последващи продажби, първична и вторична преработка, износ)? Как е осигурена проследимостта на пратката по веригата на доставки, за да се гарантира, че екземплярите, посочени в разрешителното за износ, съответстват на добитите екземпляри?

Ако е необходимо, държавите — членки на ЕС, биха могли също така да приканят държавите износители да предоставят следната конкретна информация, тъй като опитът показва, че такива елементи често са от съществено значение за правилното оценяване на законността на пратката с дървен материал:

- пълно наименование и адрес на дружеството износител;
- географски произход на дървения материал (регион, местоположение на концесията и свързани подробности);
- година, в която е добит изнесенят дървен материал, и проверка дали дървеният материал е изнесен в рамките на квотата за съответната година (ако има квота за износ по CITES или национална квота за добив);
- информация относно плана за управление, разрешителното(разрешителните) за дърводобив или разрешителното(разрешителните) за сеч, както и всяка друга допълнителна информация в зависимост от действащото законодателство в държавата износител;
- информация относно сечищата (например парцелите и броя дървета), от които произхожда дървеният материал;
- информация относно проследимостта от сечищата за добив до местата за преработка или износ.

⁽⁷⁾ Прилагане на законодателството в областта на горите, управление и търговия въз основа на съобщение на Комисията „Прилагане на законодателството в областта на горите, управление и търговия“ — предложение за план за действие на ЕС, COM(2003) 251, и Регламент (ЕО) № 2173/2005 на Съвета от 20 декември 2005 г. за установяването на схема на разрешителни FLEGT за вноса на дървесина в Европейската общност (ОВ L 347, 30.12.2005 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Вж. също член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 865/2006.

в) **При какви условия може да се счита, че информацията от държавите износители е „задоволителна“?**

Отговорът на ръководното ведомство по CITES на държавата износител на горепосочените въпроси следва да бъде разгледан от държавата — членка на ЕС, в която е извършен вносът, с цел да се оцени дали той предоставя последователен и надежден набор от данни, даващи достатъчно гаранции, че пратката се състои от дървен материал, добит при спазването на приложимото законодателство за опазване на фауната и флората в държавата износител. Ако тези условия са изпълнени и съществува добре обоснована увереност, че представените документи са валидни и проверими, информацията следва да се счита за задоволителна и разрешителното за внос следва да бъде издадено.

Ако предоставената информация е счетена за недостатъчна или липсват важни елементи, се препоръчва държавите — членки на ЕС, да се свържат с държавата износител, за да изискат липсващите елементи.

Ако въпреки опитите за получаване на исканата информация елементите, предоставени от държавата износител в отговор на горепосочените въпроси, продължават да не са достатъчни за достигането до извод, че екземплярите са били добити в съответствие със законодателството за опазване на съответния вид, или ако липсва отговор, държавите членки не следва да издават съответното разрешително за внос съгласно член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006⁽⁹⁾.

В специфичния случай на държави износители, които са сключили споразумение за доброволно партньорство за FLEGT с ЕС, съгласно което се издават разрешителни FLEGT за пратки с дървен материал, изнасяни от тази държава, е възможно националната схема за разрешителни на държавата да съдържа изискване пратките с дървен материал от изброените в CITES видове да бъдат придружени както от разрешително за износ по CITES, така и от разрешително FLEGT⁽¹⁰⁾. Разрешителното FLEGT осигурява допълнителна увереност относно законния произход на пратката. В такива случаи ръководното ведомство може също така да потърси информация от съответния орган за издаване на разрешителни FLEGT от държавата износител. Препоръчва се също така в случаите, когато е декларирано разрешително FLEGT за дървен материал от изброените в CITES видове, да бъде информиран компетентният орган за издаване на разрешителни FLEGT на държавата — членка на ЕС, осъществяваща вноса⁽¹¹⁾.

г) **Какви допълнителни действия могат да бъдат предприети, за да се гарантира еднакво ниво на контрол сред държавите членки?**

Държавите членки се приканват да обменят информация с други държави — членки на ЕС, и с Комисията относно случаите, в които те не са били в състояние да издадат разрешително за внос поради неудовлетворителни или липсващи отговори от държавите износители на горепосочените въпроси.

За да се осигури общ подход на равнище ЕС, въпросът би могъл да бъде представен на вниманието на експертната група на компетентните ръководни ведомства по CITES, ако бъде счетено за необходимо. Въз основа на това експертната група би могла да препоръча:

- i. Комисията да се свърже със засегнатата държава износител, за да изрази загрижеността си относно законността на износа на въпросния вид и да поиска изясняване на елементите, довели до отказа за издаване на разрешителните;
- ii. преустановяване на вноса във всички държави — членки на ЕС, по отношение на конкретни комбинации „вид— държава“, ако информацията, предоставена от държавата износител по искане на Комисията, бъде счетена за недостатъчна. Това може да се осъществи въз основа на член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 338/97, съгласно който *„след консултации със съответните държави по произход съгласно процедурата по регулиране, предвидена в член 18, параграф 2, и след като се вземе предвид становището на групата за научен преглед, Комисията може да установи общи ограничения или ограничения за определени държави на произход с оглед на въвеждането в Общността“*;
- iii. ЕС да отнесе въпроса на вниманието на Секретариата на CITES и на Постоянния комитет към CITES като част от механизмите за спазване на CITES⁽¹²⁾.

4. Връзка с Регламента на ЕС относно дървения материал

Предложените по-горе стъпки са особено важни след влизането в сила през 2013 г. на Регламента на ЕС относно дървения материал⁽¹³⁾ (РЕСДМ), с който се забранява пускането на незаконно добит дървен материал на пазара на ЕС. Допълнителна информация относно проверката на законността съгласно РЕСДМ, и по-специално относно определеното на „приложимо законодателство“, посочено в член 2, буква з) от този регламент, е предоставена в приложението към настоящия документ.

⁽⁹⁾ Потвърждава се, че държавите — членки на ЕС, също така имат право да откажат издаването на разрешително за внос въз основа на член 4, параграф 1, буква д), член 4, параграф 2, буква в) и член 4, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 338/97.

⁽¹⁰⁾ Понастоящем такъв е случаят с Индонезия, където дървен материал от видовете, изброени в CITES, е обект също така на индонезийската система за проверка на законността на дървения материал и където за износа на такъв дървен материал се изисква валиден документ V-Legal или валидно разрешително FLEGT.

⁽¹¹⁾ В съответствие с Известие на Комисията — Митници и FLEGT — насоки за прилагане — Резюме за публично ползване (ОВ С 389, 4.11.2014 г., стр. 2).

⁽¹²⁾ Вж. Резолюция 14.3 относно процедурите за спазване на CITES на Конференцията на страните по CITES.

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) № 995/2010.

В член 3 от РЕСДМ са установени специфични правила за видовете дървен материал, изброени в CITES: „за целите на настоящия регламент за законно добит се счита дървен материал от видовете, изброени в приложение А, Б или В към Регламент (ЕО) № 338/97, който е в съответствие с посочения регламент и с разпоредбите за неговото прилагане“. Тази презумпция се основава на факта, че както е описано по-горе, съгласно Конвенцията CITES държавите следва да издават разрешително за износ само когато видовете са били добити, наред с другото, в съответствие с относимото национално законодателство на държавата износител.

В този контекст се препоръчва във всяка държава — членка на ЕС, ръководното ведомство по CITES, от една страна, и компетентните органи, отговорни за прилагането на регламентите на ЕС относно дървения материал и FLEGT⁽¹⁴⁾, от друга страна, да си сътрудничат (по-специално чрез обмен на информация), за да се гарантира, че съответните регламенти се прилагат последователно в рамките на тази държава членка. В случаите, когато ръководното ведомство по CITES в държава — членка на ЕС, има съмнения относно законността на пратките с дървен материал, той следва да информира своя партньор, отговарящ за прилагането на регламентите на ЕС относно дървения материал и FLEGT, и когато е подходящо, съответните правоприлагащи органи, отговарящи за контрола върху дървения материал, за да обезпечи нужната информация за осъществяване на техните дейности. По подобен начин компетентните органи, отговарящи за прилагането на регламентите на ЕС относно дървения материал и FLEGT, също следва да информират своите партньори по CITES в случаите, когато получават информация, която засяга или може да засяга видовете, изброени в CITES.

За да подпомогне държавите членки при прилагането на РЕСДМ, Комисията създаде защитена платформа за компетентните органи по РЕСДМ с цел обмен на информация по въпроси, свързани с РЕСДМ⁽¹⁵⁾. Комисията може да предостави достъп до тази платформа и на компетентните ръководни ведомства по CITES с цел подпомагане на всички съответни органи при обмена на информация относно законността на внасяните в ЕС изделия от дървен материал. Комисията също така разработи документ с насоки в сътрудничество с държавите членки с цел да отговори на въпроси, свързани с прилагането на РЕСДМ⁽¹⁶⁾. Документът с насоки може да бъде намерен на уебсайта на Комисията заедно с други източници на информация, като например информационни бележки относно хода на прилагането и изпълнението на РЕСДМ.

Налице са и други начини за получаване на информация относно правните рамки в някои държави износител⁽¹⁷⁾. Тези рамки обаче могат да имат по-широк обхват от определението за законност съгласно CITES, т.е. „законите на тази държава, отнасящи се до опазването на фауната и флората“, както се посочва в член IV от Конвенцията CITES.

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2173/2005

⁽¹⁵⁾ <http://capacity4dev.ec.europa.eu/eutr-competent-authorities/dashboard>

⁽¹⁶⁾ Вж. бележка под линия 7 по-горе.

⁽¹⁷⁾ Вж. например <http://gftn.panda.org/?202483/Framework-for-Assessing-Legality-of-Forestry-Operations-Timber-Processing-and-Trade>.

Този уебсайт предоставя информация за Общата рамка за оценка на законността на операциите в горското стопанство, обработката на дървен материал и търговията (наричана също Общата рамка за законност), контролен списък, разработен от неправителствените организации Световен фонд за дивата природа (WWF)/Глобална горска и търговска мрежа (GFTN) и Мрежата за мониторинг на търговията с видове от дивата флора и фауна (TRAFFIC) с цел правителствата и дружествата да имат достъп и да разбират съответните аспекти на законовите, подзаконовите и административните разпоредби и договорните задължения в областта на горското стопанство, преработката на дървен материал и търговията с дървен материал в редица държави (Бразилия, Камерун, Централноафриканска република, Китай, Колумбия, Демократична република Конго, Габон, Индия, Индонезия, Лаос, Малайзия, Мианмар, Перу, Република Конго, Русия и Виетнам).

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Взаимовръзка и различия между Регламента на ЕС относно дървения материал и регламентите на ЕС за търговия с видове от дивата флора и фауна

В член 2, букви е)—з) от Регламента на ЕС относно дървения материал (РЕСДМ) са посочени следните определения:

„е) „законно добит“ означава добит в съответствие с приложимото законодателство в държавата на дърводобив;

ж) „незаконно добит“ означава добит в нарушение на приложимото законодателство в държавата на дърводобив;

з) „приложимо законодателство“ означава законодателството, което е в сила в държавата на дърводобив и обхваща следните въпроси:

- права на дърводобив в рамките на законно обявени граници,
- плащания за права на дърводобив и дървен материал, включително такси, свързани с добива на дървен материал,
- добив на дървен материал, включително законодателство в областта на околната среда и на горското стопанство, в това число относно управлението на горите и опазването на биологичното разнообразие, когато тези въпроси са пряко свързани с добива на дървен материал,
- законни права на трети лица по отношение на използването и владението, които са засегнати от добива на дървен материал, и
- търговия и митнически въпроси, доколкото засягат горския сектор“.

Съгласно член 4, параграф 1 от РЕСДМ „забранява се пускането на пазара на незаконно добит дървен материал или на изделия, получени от такъв дървен материал“.

По този начин по силата на РЕСДМ операторите ⁽¹⁾, които пускат на пазара на ЕС за първи път дървен материал, са задължени да извършат надлежна проверка, за да предотвратят пускането на пазара на ЕС на незаконно добит дървен материал или на изделия от дървен материал, получени от такъв дървен материал.

В член 3 от РЕСДМ се съдържа препратка към Регламент (ЕО) № 338/97 (както е посочено в раздел 4). В него се предвижда, че изделията от дървен материал, изброени в СИТЕС, които са в съответствие с Регламент (ЕО) № 338/97, се считат за законно добити за целите на РЕСДМ. Важно е обаче да се подчертае, че тази презумпция е валидна само за продуктите от дървен материал, изброени в СИТЕС, които действително са в съответствие с Регламент (ЕО) № 338/97 и с разпоредбите за неговото прилагане.

Важна разлика между двата режима е, че забраната, установена от РЕСДМ, се отнася до „пускането на пазара“, докато Регламент (ЕО) № 338/97 се прилага от пункта на „въвеждане в“ ЕС ⁽²⁾. Поради това последният налага задължение от момента, в който дървеният материал пристига на територията на ЕС, докато РЕСДМ се прилага след допускането за свободно обращение на пазара.

Друга разлика се отнася до обхвата на „приложимото законодателство“ съгласно член 2, буква з) от РЕСДМ (както е цитирано по-горе) и обхвата на проверката на законното придобиване съгласно Регламент (ЕО) № 338/97, в член 4, параграф 1, буква б), подточка и) от който се съдържа позоваване на „законодателството за защита на въпросния вид“. Следователно проверките на законността по РЕСДМ включват някои елементи, които надхвърлят изискванията от Регламент (ЕО) № 338/97.

2. Разрешителни за внос от държавите — членки на ЕС, и „констатации относно законното придобиване“ от държавата износител по отношение на екземпляри от приложение II към СИТЕС

Съгласно член 4, параграф 1, буква б), подточка и) от Регламент (ЕО) № 338/97 разрешително за внос може да бъде издадено само от държава — членка на ЕС, по отношение на екземплярите, изброени в СИТЕС, когато

„заявителят представи документални доказателства, че екземплярите са придобити в съответствие със законодателството за защита на въпросния вид, което — в случай на внос от трета държава на екземпляри от видовете, вписани в приложението към Конвенцията, са разрешително за износ или сертификат за реекспорт, или копия от тях, издадени в съответствие с Конвенцията от компетентния орган на държавата на износ или реекспорт“;

В тази разпоредба се подчертава, че разрешителното за износ от трета държава трябва да бъде издадено в съответствие с разпоредбите на Конвенцията СИТЕС, за да бъде считано от държавите — членки ЕС, осъществяващи вноса, за приемливо доказателство за законно придобиване.

⁽¹⁾ Всяко физическо или юридическо лице, което пуска на пазара на ЕС дървен материал или изделия от дървен материал.

⁽²⁾ Член 4 от Регламент (ЕО) № 338/97.

Съгласно член IV, параграф 2 от Конвенцията CITES, регламентиращ търговията с екземпляри от видовете, включени в приложение II,

„разрешително за износ се издава само когато са спазени следните условия:

(...) б) ръководното ведомство на държавата износителка се е убедило, че екземплярът не е добит в нарушение на законите на съответната държава, отнасящи се до опазването на фауната и флората (...);

В Резолюция 11.3 (Rev. CoP17) относно спазването и изпълнението на Конференцията на страните по CITES се препоръчва:

„д) ако дадена държава вносител има основания да счита, че екземпляри от видовете, изброени в приложение II или III, се търгуват в нарушение на законите на някоя от държавите, участващи в сделката, тя:

- i) незабавно информира държавата, чиито закони се считат за нарушени и, доколкото е възможно, предоставя на тази държава копия от цялата документация, свързана със сделката; и
- ii) когато е възможно, прилага по-строги вътрешни мерки за тази сделка, както е предвидено в член XIV от Конвенцията“

Съгласно член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 865/2006 „разрешителните за износ и сертификатите за реекспорт, издадени от трети държави, се приемат само ако компетентният орган от съответната трета държава представи при поискване задоволителна информация за това дали екземплярите са придобити в съответствие със законодателството за защитата на съответния вид.“

17-ото заседание на Конференцията на страните по CITES предостави мандат за по-нататъшна работа по проверката на законното придобиване ⁽¹⁾. След като тази работа приключи, резултатите от нея следва да бъдат разгледани също и в контекста на настоящите насоки.

⁽¹⁾ Решения 17.65—17.68 на 17-ата конференция на страните по CITES (CoP17).